

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φο. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
5 λεπτά 5

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ.
—
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φο. Χρ.

ΕΤΟΣ Α' | ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 23 Απριλίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου άριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 27

ΣΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ

... Χτύπετε σταυρό στο Γολγοθά, έλάτε, έλάτε! Ενώ σ'αυτή οδηγώ στα πόδια του. Είταν μια Παρασκευή, όπως ξέρετε, που τον έσπρωξαν έξω από μια πόρτα τους και το βαρύτερο τέλος ενός σταυρού του έβαλαν στους ώμους του και τον διέταξαν νάν τον φέρει σέναν άφωρο λασπόδρομο έξω από την πόλη και πέγαιναν μαζί του πλῆθος κ' έστροβιλιζαν τ'ακόμη με τ'α πόδια τους, τόσο που είταν σαν ένα κόκκινο σύγνεφο άπίνου τους. Και τού έδγαλαν τ'α μιάτια και τον γήγνωνσαν, όπως οι γραμματείς του νόμου διέταξαν νά γήγνώνεται δημοσία ένας κακοήγος, τόσο που νά μπορεί νά φαίνεται όλο τ'ο κρέας που θά παραδοθεί στα θρανιστήρια. Και τον έγραξαν άπίνου στο σταυρό και τον ξάπλωσαν και τού έμπηξαν σιδερένια καρφιά σε κάθε τεντωμένο χέρι και στα σταυρωμένα πόδια του και χτυπούσαν τ'α καρφιά με ρόπαλα ίσα στο κεφάλι του. Κι' ανασήκωσαν τ'ο σταυρό και τον έβαλαν σε μια τρύπα στη γή, μα δεν ήθελε νά στεριώσει και νά σταθεί και τον κεννούσαν έδω κέκει κ' έμπηγαν σφῆνες και παλούκια γύρω τριγύρω και κείνοι που τ'όκαναν κατέβαζαν τούς γύρους των καπέλων τους για νά μη μπορεί νάν τούς σταλάξει τ'ο αίμα από τ'α χέρια του στα μιάτια τους.

Κ' εκείνος από ζήλια έδλεπε κίτου τούς στρατιώτες που έπαιζαν τ'ο ζάρι για τον τρυπιμένο μανδύα του, κι' όλο εκείνο τ'ο πλῆθος που ούραλιάζε και που εκείνος για χάρι του ήπέφερε, για τ'η σωτηρία του επέθινε. Και σ'όλο εκείνο τ'ο σιφφετό δεν είταν ούτε ένα σπλιχνικό μιάτι. Κ' εκείνοι κίτου τον ξανακοίταζαν, που έπασχε και κρέμουνταν άτνος, και κοίταζαν τ'η σανίδα άπίνου στο κεφάλι του που έστέκονταν με γρήμματα: 'Ο βασιλεύς των Ιουδαίων και των άνημπαίαν και τού φώναζαν: «Ε, τί που γκρεμίζεις τ'ο ναό και σε τρεις ήμέρες τον ξαναφκίνεις, σ'ώσον σεαυτόν είσαι τίς τού Θεού, κατέβα λοιπόν από τ'ο σταυρό».

Και τότε ό μονογενής γιός τού Θεού καταθήμωσε κ' είδε, πώς ό σιφφετός εκείνος που

επλήρωσε τ'η γή, δεν άξιζε νά σωθεί, και άπέσπασε τ'α πόδια από τ'α κεφάλια των καρφιών κέπέταξε τ'α καρφιά των χειρών μένα σφίξιμο των χειρών του, τόσο που οι βραχιόνες τού σταυρού έτανύστικαν σαν τόξο. Και πετίχτηκε κάπου στη γή κι' ήρπαξε τ'ο μαντύα του μ' όρημ που τ'α ζάρια κατακλίσαν στο γκρεμό τού Γολγοθά και τον πέταξε γύρω του με τ'ο θυμό ενός βασιλιά κι' άνέβηκε στα ούρνια. Κι' ό σταυρός άπόμεινε άδειος και τ'ο μέγα έργο τού έξιλαισμού δεν έπιτελέστηκε. Δεν ήπάρχει κανένας μεσίτης μεταξύ μας και τού Θεού. Δεν έσταυρώθηκε για μ'ας κανένας Χριστός. Δεν έσταυρώθηκε για μ'ας κανένας Χριστός, Για μ'ας δεν έσταυρώθηκε κανένας Χριστός!...

ΓΕΝΣ-ΠΕΤΕΡ-ΓΙΑΚΟΥΒΝ

Η ΣΑΝΙΔΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΕΛΛΑΣ

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΜ ΜΑΣ

Η ΣΑΝΙΔΟΜΑΧΟΣ

ΚΑΠΟΙΟ συμπέρασμα πρέπει νά βγῆ από όσα έως τώρα έγράψαμε. Κάποιο συμπέρασμα έστω και με τ'α τσιγγέλια, αν και τ'η σειρά των άρθρων αυτών τίποτε άλλο δεν ήτο, παρά ένα μεγάλο συμπέρασμα, από τ'ην άρχή έως στο τέλος, ότι η 'Ελλάς επί τού παρόντος σανιδοκρατείται, με πολλές παραπολλές έλπίδας, χειροτέρου μέλλοντος.

Τ'ο τρίγωνον τ'ης σνιδας αποτελείται, όπως τ'ο άπεδείξαμεν, από τρεις ίσας πλευράς, από τ'ην Κυβερνητικήν δηλ. Δημοκρατίαν, τ'ην Βουλευτικήν και τ'ην Δημοσιογραφικήν. Θρόνος δε και λαός εύρίσκονται περιτειγισμένοι έντός τού τριγώνου, κατέχουν τ'ο έμβυάδόν του, χωρίς νά καταβάλλουν τ'ην παραμικράν προσπάθειαν νά διασπάσουν τον ζυγόν, νά καταστρέψουν τ'ο τρίγωνον και νάνακνεύσουν καθάρωτερον άέρα, άπηλλαγμένον από δημοκρατικά μικρόβια.

'Η Βασιλεία ήμπορεί αλλά δεν θέλει ν' αναλάβη τον άγωνα αυτόν. 'Ο λαός θέλει, αλλά δεν ήμπορεί.

Μ'ας χρειάζεται λοιπόν ένας άνθρωπος, ένας 'Ηρακλής, που νά δώση η τ'ην θέλησιν στην μια

σκιάδα τ'ης Δημοκρατίας, η τ'ην δύναμι στην άλλη και νά τις λυτρώση από τον ζυγόν.

Και τον άνθρωπον αυτόν ζητούμε όλοι και ό άνθρωπος αυτός δεν βρίσκειται, κι' ίσως άργήση πολύ άκόμη νά βρεθῆ.

ΠΡΕΠΕΙ έν τούτοις νά βρεθῆ αυτός ό άνθρωπος. Και πρέπει νά βρεθῆ από Πάτω. 'Αλλοίμονο στον τόπο αν τον άνθρωπον αυτόν τον δώση ό λαός, αν μας τον φορτώση η Βουλή στο σέβερνο μας. 'Αλλοίμονο! 'Όσο δυνατός κι' αν είνε, θά υποχωρήση κι' αυτός, θά λιγύνη τ'α γόνατά του πρό τ'ης Συναλλαγής. 'Όση δύναμι κι' αν κρύβη μέσα στην ψυχή του—για νά κρατηθῆ, θάναγκασθῆ νά δώση. Κι' όταν άρχίζει νά δίνη, όταν άνοιζει μια σπαρά τ'α χέρια του, βλαστήμα τα. Δουλειά δεν γίνεται.

'Απόδειξις ό δέιμνηστος Τρικούπης. Δυνατός με σιδερένια θέλησι, με χαρακτήρ από γρανίτη. 'Αλλά τί νά σου κάνη; Για νά κρατιέται έπρεπε νάχη τ'ην πλειονοψηφίαν, και για νάχη τ'ην πλειονοψηφίαν, έπρεπε νά μη σφαλνάει με κερύ ταυτιά στην φωνή τ'ης Κίρκης Συναλλαγής.

Κι' άκουσε κι' αυτός τ'ο τραγούδι τ'ης τ'ο δολερο κ' έτσι τόση δύναμις, τόση θέλησις και τέτοιος χαρακτήρ έπήγαν στα χαμένα. Κ' έτσι η Βουλή έπνιξε μέσα σταγκάθια τ'ης ένα σπόρον άγαθόν, από τον όποιον ήμπορούσε νά βλαστήση η πολιτική μας, συνεπώς κ' η 'Εθνική μας, αναβίωσις.

'Ισως κι' ό κ. Δηλιγιάννης νάχη όλην τ'ην θέλησιν κι' όλην τ'ην δύναμιν νά έργασθῆ για τ'ο καλόν τού τόπου. Δεν τού τ'ο άρνούμεθα καθός δεν τ'ο άρνούμεθα είς κανέναν από τούς κορυφαίους πολιτικούς μας. 'Αλλά κι' αυτός, κατ' άνάγκην, για τ'ην περιφημη πλειονοψηφίαν, σκιάδος τ'ης Συναλλαγής. Και χάριν αυτ'ης, και δημοκόπος και άρχιδημοκόπος μάάλιστα.

ΥΣΤΕΡΑ από όλ' αυτ'ά λοιπόν, ύστερ' άπ' όλην αυτ'ην τ'ην σύγχυσιν, ήμπορεί νά βγῆ κανένα συμπέρασμα;

Βεβαίωτατα!

Κατά τ'ης Τουρκοκρατούμενης 'Ελλάδος, κατά τ'ης 'Ελλάδος τού ραγιαδισμού και τού κόψε μου, άγ'α μου, νάγιάσω! άντετάχθηκε η Τουρκομάχος

